

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 23/1 87. Betænkning 22/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Dette forslag burde vel rettelig hedde »Forslag til varetagelse af fru Dagmar Mørk Jensens private landsbyinteresser«. Det er meget vanskeligt at finde nogen som helst fornuftig begrundelse for, at forslaget er fremsat, hvis det ikke netop er for at varetage fru Dagmar Mørk Jensens meget private interesser.

Jeg synes også, det skinner meget klart igennem betækningsbidraget, og når jeg har bedt om ordet, er det, fordi der er nogle ting, jeg egentlig gerne vil have forklaret.

Miljøministeren, der jo er en venlig mand og også har været en venlig mand i denne sammenhæng, mener at kunne hævde, at forslaget tilsigter en administrativ forenkling. Jeg synes faktisk, at ministeren skylder Folketinget at forklare, hvori den forenkling ligger.

Situationen er vel den, at de, der gerne vil benytte nedlagte landbrugsejendomme til industriformål eller til håndværksformål, nu kan nøjes med at give kommunalbestyrelsen en orientering, men så skal de i øvrigt gå i gang med hele processen og undersøge relationerne til anden lovgivning osv.

Jeg har faktisk meget svært ved at se, at dette skulle medføre nogen som helst form for forenkling. Tværtimod tror jeg, at det vil komplicere det yderligere, og at man bliver nødt til i forvaltningerne at opbygge en særlig procedure for at sikre, at man ikke lader tingene passere stridende imod anden form for lovgivning. Nu får man jo kun 14 dage. Hvordan man vil nå det, står uklart for mig,

men jeg tror ikke på, at ministeren har ret i, at der er tale om en administrativ forenkling. Tværtimod er jeg alvorligt bange for, at også almindelige retsgarantier vil blive udsat for en betydelig risiko ved vedtagelsen af dette lovforslag.

Så har fru Dagmar Mørk Jensen selv begået et betækningsbidrag, og heri siger hun i realiteten, at forslaget ikke er noget bevendt, men hun har et eller andet håb om, at det vil have en psykologisk effekt. Jeg ved ikke, hvad fru Dagmar Mørk Jensen har at have dette håb i, men også her synes jeg, at fru Dagmar Mørk Jensen bevæger sig på et meget, meget tyndt fundament af argumenter.

Så siger fru Dagmar Mørk Jensen, at mindretallet – altså Det Radikale Venstre – ikke opfatter lovforslaget som blivende til skade for miljøet, og det er jo også meget tvivlsomt, om hun har ret i det. Situationen er vel netop den, at vi risikerer, at miljøet ved etablering af industrivirksomheder og håndværksvirksomheder godt kan gå hen og tage skade, men nu siger fru Dagmar Mørk Jensen i sit betækningsbidrag, at det vil det ikke. Tværtimod vil tilsynet med overholdelse af samtlige miljøløve og andre love nu foregå på nærmeste hold. Jeg vil meget gerne have udlagt teksten. Dette punktum er komplet uforståeligt for mig, så jeg vil gerne bede fru Dagmar Mørk Jensen om at komme op og forklare mig, hvad der ligger i denne sætning.

Leif Hermann (SF):

Det ville vist være noget af en overdrivelse at sige, at udvalgsarbejdet vedrørende dette forslag har været omfattende. Jeg skal ikke kunne sige, hvem der har stillet de forholdsvis få spørgsmål, der er stillet under udvalgsarbejdet, men jeg ved i hvert fald, hvilke spørgsmål Socialistisk Folkeparti har stillet, og det vil sige, at den formodning, som vi havde under førstebehandlingen, til fulde er blevet bekræftet under udvalgsarbejdet, ja, endog mere er kommet til. Det har ikke været muligt for ministeren at banke sine egne embedsmænd til at sige et eneste positivt ord om det forslag, som ministeren selv har fremsat.